

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **V. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2005, č. j. 65 Az 44/2005 – 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29. 11. 2005, č. j. 65 Az 44/2005 – 35, zamítl žalobu žalobce (dále jen „stěžovatele“) ze dne 23. 2. 2005, jíž se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného (jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení) ze dne 21. 2. 2005, č. j. OAM-228/VL-10-08-2005, jímž bylo rozhodnuto tak, že se stěžovateli azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 183/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) neuděluje. Dále bylo žalovaným rozhodnuto o tom, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, neboť rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu a o zjištění neexistence překážky vycestování bylo zcela v souladu se zákonem. Krajský soud proto žalobu zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž se závěrem krajského soudu nesouhlasil a žádal, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Současně požádal, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s. S podáním kasační stížnosti spojil stěžovatel návrh na ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů podle ustanovení § 30 a § 138 o. s. ř. a požádal v této souvislosti též o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení tlumočnicka do ruského jazyka.

Krajský soud v Ostravě k žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, které je podmíněno ověřením předpokladů pro osvobození

od soudních poplatků, zaslal stěžovateli výzvu ze dne 11. 1. 2006 a formulář „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“, (obojí v ruském překladu) s tím, aby formulář vyplněný, podepsaný a datovaný vrátil zpět podepsanému soudu ve lhůtě 15-ti dnů od doručení výzvy. Zásilka, která uvedené písemnosti obsahovala, byla zaslána stěžovateli na jím uvedenou adresu v P. 10, M. 227/22. Podle záznamu pošty na doručence obálky, v níž byly písemnosti doručovány, nebyl stěžovatel v den pokusu o doručení, tj. 16. 1. 2006, v místě doručování zastížen, a proto mu písemnost byla uložena na poště a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Jelikož tak stěžovatel v odběrní lhůtě (končící dnem 31. 1. 2006) neučinil, ačkoliv byl k jejímu převzetí vyzván ještě dne 26. 1. 2006, byla zásilka poštou vrácena podepsanému soudu dne 1. 2. 2006.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 2. 2006, č. j. 65 Az 44/2005 – 50, neustanovil žalobci pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a současně jej vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat a dále aby prostřednictvím svého zástupce v kasační stížnosti doplnil údaj o tom, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a uvedl též důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. V odůvodnění poukázal na skutečnost, že stěžovatel na výzvu k prokázání svých majetkových a osobních poměrů ve lhůtě soudem stanovené nereagoval a své majetkové poměry neosvědčil, takže mu nemohl být soudem ustanoven zástupce z řad advokátů ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. Jelikož je však zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti povinné (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je stěžovatel vyzýván, aby si advokáta zvolil a do spisu doložil plnou moc zvolenému advokátu udělenou pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel byl poučen, že nebude-li tento nedostatek ve lhůtě soudem stanovené doplněn a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o takovém podání odmítnuto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Uvedené usnesení (opět v ruském překladu) bylo doručováno stěžovateli na jím v kasační stížnosti uvedenou adresu. Protože adresát nebyl při prvním pokusu o doručení dne 9. 3. 2006 zastížen, byla obálka s písemnostmi uložena téhož dne na poště a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Vyplyvá to ze záznamu pošty na doručence obálky, v níž bylo usnesení v ruském překladu stěžovateli doručováno. Stěžovatel si však zásilku, vzdor opakované výzvě pošty ze dne 20. 3. 2006, nevyzvedl, a proto byla písemnost vrácena zpět dne 27. 3. 2006 Krajskému soudu v Ostravě. Na výzvu soudu ve lhůtě v usnesení uvedené (ostatně ani později) stěžovatel vůbec nereagoval.

Krajský soud v Ostravě poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v předkládací zprávě uvedl, že stěžovatel přes výzvu soudu není v řízení zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle obsahu spisu stěžovatel nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, z čehož je nutno dovodit, že musí být v řízení

o kasační stížnosti zastoupen advokátem; ostatně sám o ustanovení advokáta pro toto řízení požádal. Jeho žádost o ustanovení advokáta však musela být krajským soudem zamítnuta (usnesením ze dne 8. 2. 2006, č. j. 65 Az 44/2005 – 50), neboť stěžovatel nedoložil, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a možnost ustanovení advokáta. Usnesení se stalo pravomocným dne 19. 1. 2006, tedy třetí den od jeho uložení na poště, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl, neboť si zásilku nevyzvedl (§ 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 3 a § 50c, zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále jen o. s. ř.). Současně byl tímto usnesením stěžovatel vyzván k odstranění nedostatku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy. Uvedená lhůta, počítaná ode dne 19. 1. 2006 uplynula dne 19. 2. 2006, avšak stěžovatel ve stanovené lhůtě, ostatně ani později na tuto výzvu nereagoval, ačkoliv byl výslovně upozorněn na následky své případné nečinnosti.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující takové zastoupení. Pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností [§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za procesní situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl a také se jím nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu